

Lýkovec- voňavý posel jara

Ještě před rašením listů, v únoru až dubnu, kvete nízký (30-150 cm vys.) keřík lýkovce jedovatého (*Daphne mezereum*). Růžové až fialové, omamně vonící květy mají barevný kalich, zatímco koruna chybí. Jasně červené, šťavnaté peckovice lýkovce jsou jedny z prvních plodů dozrávajících na zahradě nebo v lese. Pod chocholem kopinatých listů vyrostlých na koncích větvěk jsou klasovitě nahloučené. U vyšlechtěných zahradních kultivarů se setkáme s květy růžovými, červenými až fialovými, oranžovými, bílými i

žlutými, plody bývají červené, růžové, žluté, žlutočervené i namodralé.

Lýkovec je rozšířen skoro po celé Evropě zvláště ve smíšených a listnatých lesích na svěžích až vlhčích, humusem bohatých půdách. Je polostinný a s oblibou se vysazuje v parcích a v zahradách – např. do trávníků, vřesovišť a do skalek. Roste velmi pomalu.

Celá rostlina je jedovatá (obsahuje tzv. mezerein, glykosidy aj.), nejvíce plody a kůra. Po styku s kteroukoliv částí rostliny může jed způsobit zčervenání pokožky i záněty a puchýře. Podráždění pokožky je nepříjemné ale většinou záhy pomine, zvl. po lékařském ošetření. Tragicky však může dopadnout ochutnávání plodů. Pouhých 5 snědených peckovic již vyvolá otravu a přes 10 peckovic může způsobit smrt člověka. Řadě zpěvných ptáků ale peckovice chutnají bez jakýchkoliv následků, jejich požíváním rozšiřují semena šířená s trusem i na velké vzdálenosti.

Lidové označení vlčí lýko a botanické rodové jméno lýkovec mají zřejmě původ v praktickém využití, z rostliny se získávalo lýko. Plody sloužily k výrobě červené malířské barvy, kůra zase poskytovala žluté barvivo k barvení vlny a sloužila k léčení revmatických bolestí.

Doc. RNDr Jan Novák, DrSc,

foto: Ing. Helena Nováková

Bonsai Zahrada Kunice

www.bonsai-info.cz